

Nr 339.

Av herr **Karlsson, Gustaf**, och herr **Bondeson**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående den statsunderstödda torrläggningens verksamheten.

Kungl. Maj:t har i proposition nr 122 angående den statsunderstödda torrläggningens verksamheten föreslagit inrättande av lokala torrläggningssammansättningar »med större förutsättningar än de nuvarande täckdikningsnämnderna att till ledning vid bedömandet av torrläggningens verksamhetens lämplighet och behov av statsunderstöd avgiva betänkanden till lantbruksstyrelsen och däri framlägga utredning om företagets ekonomiska betingelser och sociala betydelse». Så långt har Kungl. Maj:t följt de sakkunnigas förslag. I fråga om torrläggningssammansättning avviker emellertid propositionen enligt vårt förmenande på ett föga lämpligt sätt från de sakkunnigas betänkande. Sålunda skulle enligt Kungl. Maj:ts förslag varje torrläggningssammansättning komma att bestå av en i jordbruk kunnig person, utsedd av länsstyrelsen och tillika ordförande, två jordbrukare, utsedda av hushållningssällskapet, lantbruksingenjören i distriktet och hushållningssällskapets jordbrukskonsulent, varjämte hushållningssällskapets sekreterare skulle tjänstgöra som nämndens sekreterare. Enligt vår mening blir detta fem representanter för jordbruket och ingen för sociala och allmänna ekonomiska intressen. Vi anse visserligen att jordbrukets specialintressen böra väl tillgodoses inom nämnden, men om inga andra synpunkter där få göra sig hörda, torde denna icke bli i stånd att fylla den funktion, som avsetts och som framgår av departementschefens här ovan citerade yttrande. Särskilt torde det stöd, som en riktigt sammansatt nämnd skulle kunna ge lantbruksstyrelsen vid bedömandet av den sociala båtnadens värde och även i övrigt vid behandlingen av bidrags- och lånefrågor, med den föreslagna enskilda sammansättningen bli av mycket problematiskt värde.

Vidare ifrågasätta vi lämpligheten av att hushållningssällskapets sekreterare obligatoriskt även skall bli nämndens sekreterare. Det torde vara ganska vanligt, att denna befattningshavare är så strängt upptagen av sina övriga tjänsteåligganden, att han icke utan väsentliga olägenheter kan öka sin arbetsbörda med detta utan tvivel ganska krävande uppdrag. Sålunda torde det vara regel, att annan person för närvarande fungerar som sekreterare i täckdikningsnämnden, vars verksamhet torrläggningssammansättningen förutom sina egna officiella uppgifter skulle övertaga.

Det torde åtminstone på sakens nuvarande ståndpunkt, innan erfarenhet om

nämndens verksamhet vunnits, vara lämpligt att ej i onödan begränsa valbarheten till nämnden utan ge vederbörande institutioner så fria händer som möjligt att till ledamöter utse de bäst kvalificerade personerna, dock utan att släppa garantien mot alltför ensidig sammansättning.

Med åberopande av vad vi här anfört få vi hemställa,

att riksdagen ville uttala sig för att ifrågavarande torrläggningarnas nämnder skola sammansättas på följande sätt.

Till ordförande utses av länsstyrelsen en i sociala och allmän-ekonomiska frågor väl insatt person, som ej får tillhöra hushållningssällskapets ledning. Hushållningssällskapets förvaltningsutskott utser två i jordbruk kunniga ledamöter, av vilka åtminstone den ene skall vara jordbrukare. Vederbörande lantbruksingenjör och jordbrukskonsulent äro obligatoriska ledamöter i nämnden. Nämnden utser själv sin sekreterare bland ledamöterna eller utanför deras krets.

Stockholm den 21 mars 1945.

Gustaf Karlsson.

Lennart Bondeson.